

Arrest

**Nr. 32 775 van 16 oktober 2009
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 28 juli 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 september 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat S. MICHOLT en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierraleonese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Gundama (Bo district). U hebt school gelopen in Bo town in de Ahmadiya muslim primary and secondary school. U vervolgde uw studies later aan dezelfde onderwijsinstelling in Freetown. Uw vader, chief Pa (I.J.), was de chief van het dorp tot zijn verscheiden alsook het hoofd van de Poro Society in het dorp. Hij was het die u naar Bo town had gestuurd om school te lopen. Hij wou u op die manier beschermen aangezien u de logische troonopvolger bent. Uw vader was voordien met een andere vrouw getrouwd maar omdat die hem geen kinderen kon schenken, scheidde hij van haar. Uw moeder had geen andere keuze dan met uw vader te trouwen. Hij had zijn oog op haar laten vallen en de oudere zus van uw moeder, heeft tegen betaling het huwelijk geregeld. Toen u op de hoogte werd gebracht van het overlijden van uw vader op 3 november

2008 keerde u huiswaarts om de begrafenis bij te wonen. Door de ouderen van de gemeenschap werd beslist dat u de positie die uw vader had in genomen in de Poro Society moest overnemen. U hebt altijd geweigerd om u aan te sluiten bij dit genootschap omdat, zo had u van leden vernomen, iemand van uw naaste familie om het leven moet worden gebracht wanneer men zich aansluit, er verwondingen op het lichaam worden aangebracht die worden opgevuld met kruiden waarvan u niet weet welk effect die hebben en bovenal uw lidmaatschap van de Poro Society niet verenigbaar is met uw islamitische geloofsovertuiging. Op aanraden van uw moeder keerde u terug naar Freetown. Na uw vertrek werd uw moeder onder druk gezet door de ouderen. Ze wilden dat u terug kwam naar het dorp. Op een bepaald moment hebben ze zelfs uw jongere zus (B.) meegenomen van bij uw moeder. Kort nadat ze haar terug brachten, is ze overleden. U ontving een dreigbrief in Freetown waarin stond dat u binnen de 40 dagen na het overlijden van uw vader naar het dorp moest komen. U stapte met deze brief naar de politie maar kreeg er te horen dat ze niet tussenkomen in traditionele zaken. Één van de agenten gaf u zelfs het advies de traditie te respecteren en terug te keren naar het dorp. Uw moeder kwam naar Freetown. Omdat de bedreigingen niet stopten, beslisten jullie dat het beter was het land te verlaten. Op 22 november 2008 reisde u in het gezelschap van een vriendin van uw moeder die in Europa woont per vliegtuig naar België. Ze gaf u 10 euro en zette haar reis verder. U nam een taxi maar kon die niet betalen omdat u met uitzondering van die 10 euro enkel dollars op zak had. De chauffeur reed u naar een wisselbureau en nadat u uw dollars in euro's geruild had, moest u hem extra betalen. U liep een Tunesiër tegen het lijf aan wie u uw probleem uit de doeken deed. Hij nam u mee naar zijn woning, gaf u te eten en te drinken en zette u later op de bus naar een plaats waar me u zou helpen. Toen u afgestapt was, sprak u mensen aan maar sommigen reageerden niet eens. Uiteindelijk nam een Congolees u mee naar zijn woning. Jullie konden niet met elkaar communiceren omdat hij geen Engels sprak. Hij belde een vriend op die de taal wel machtig is en ze legden u uit dat ze u naar het kantoor zouden brengen maar dat ze geld nodig hadden voor benzine. De volgende morgen, op 5 december 2008, zetten ze u af aan de gebouwen van de Belgische asielinstanties en startte u uw asielprocedure.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reële risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land te zijn ontvlucht omdat u weigerde uw vader op te volgen binnen de Poro Society van Gundama. Later zou u ook zijn functie van chieft van het dorp op u moeten nemen. **Er rijzen echter ernstige vraagtekens met betrekking tot uw bewering onmogelijk te kunnen ontkomen aan de eis van de ouderen uit het dorp om toe te treden tot de Poro Society en later ook chieft te worden van het dorp.** Vooreerst beperken uw problemen zich tot één welbepaalde geografische lokaliteit. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, dat de druk om toe te treden tot de Poro Society in de eerste plaats van de directe familie komt. Uw moeder, noch andere leden van de familie van de kant van uw moeder zijn lid van de Poro Society. Toen uw vader nog in leven was, hebt u eveneens kunnen ontkomen aan inlijving bij de Poro Society. U gaf spontaan aan dat u na het tweede jaar 'junior secondary' een jaar stopte met school omdat uw vader wou dat u toe trad tot de society en hij niet langer uw schoolgeld wilde betalen. Daarop trok u in bij de jongere broer van uw moeder te Freetown. Toen uw vader dit later te weten kwam, maakte uw oom met hem een overeenkomst zodat u uw schooljaar in Freetown kon beëindigen. Indien uw vader het wenste, zo werd overeengekomen, mocht hij u later komen halen in Freetown (Cg, p.3). Toen u later de vraag gesteld werd waarom uw vader u niet op jongere leeftijd lid heeft gemaakt van de Poro Society, zei u dat dit te wijten is aan de invloed die uw moeder uitoefende op uw vader (Cg, p.10). Uw bewering als zou u niet kunnen ontkomen aan een gedwongen inlijving bij de Poro Society dient dan ook ernstig gerelativeerd te worden. Aangezien u hebt kunnen ontkomen aan de druk die uw vader uitoefende om toe te treden tot de Poro Society, is er geen reden om aan te nemen dat u niet zou kunnen ontkomen aan de druk die de dorpsoudsten -die geen familie zijn of toch in een verdere graad dan uw vader en moeder- op u uitoefenen. Dit alles klemt des te meer gelet op uw verklaringen met betrekking tot de houding die de familieleden van uw vader aannamen tegen u. U verklaarde dat uw vader u naar Bo Town naar school stuurde voor uw eigen veiligheid omdat in het geval van uw dood en die van uw jongere broer, de jongere broer van uw vader het 'chieftainship' in de schoot geworpen zou krijgen. Dit valt moeilijk te rijmen met het gegeven dat de dorpingen/dorpsoudsten van u verwachten uw vader later ook als chieft op te volgen en zijn rijkdom te erven, zijnde het huis, het chieftaincy en hoofd van de Poro (Cg, p.9). Toen dit werd opgeworpen door de interviewer van het Commissariaat-generaal, zei u dat u -eens lid van de Poro Society- met hen

zou leven en bij hen zou lopen. Gevraagd naar nadere toelichting, zei u dat, eens lid van de Poro Society, u met hen zal zijn, voor gelijk wat ze vragen (Cg, p. 10). Gevraagd waarom dit zo is, antwoordde u: 'omdat ik de zoon van mijn vader ben, hij was de voormalige chieft en ik ben degene die chieft moet worden maar omwille van mijn jonge leeftijd willen ze dat ik deel word van de society voor ik chieft word, ik moet trouwen voor ik chieft kan worden, wat ik zelfs niet wil.' (Cg, p.10). Deze warrige uitleg kan niet overtuigen. Gevraagd of er geen mogelijkheid is te weigeren, antwoordde u dat het dwingend is volgens hen (Cg, p.10).

U kon evenmin nadere toelichting verschaffen met betrekking tot de vraag hoe het nu verder moest gezien uw afwezigheid in het dorp. Het is begrijpelijk dat u niet concreet kan toelichten wat er juist gebeurd is sinds uw vertrek uit Gundama maar men kan redelijkerwijze verwachten dat u zich zou geïnformeerd hebben over mogelijke alternatieven alvorens uw land te ontvluchten. Toen u de vraag gesteld werd, wie uw vader nu zou opvolgen, gelet op uw actueel verblijf in België, zei u enkel: 'misschien kennen zij de gevolgen, zolang ik niet bij hen ben, ik weet niet hoe, het is zij die het moeten regelen.' En toen opgeworpen werd dat ze misschien al iemand anders gevonden hebben, zei u dat uw plaats in de Poro Society daar voor altijd is, zolang u in leven bent. U zei dat ze u kwaad zullen doen als u weigert. En op de vraag wat ze zullen doen, zei u dat ze u zullen beschieten met hun 'witchgun', als ze u daarmee beschieten, krijg je hoofdpijn en sterf je enkele dagen later. U verwees hierbij naar het overlijden van uw zus. Maar op de vraag wat ze met haar gedaan hebben, zei u het niet te weten. En op de vraag hoe u wist dat wat ze gedaan hebben, haar dood heeft veroorzaakt, zei u dat ze sterk en gezond was toen ze haar meenamen maar dat ze lui en zwak was toen ze haar terug brachten (Cg pp.10-11). Hieruit kan bezwaarlijk worden besloten dat de dorpelingen verantwoordelijk zijn voor haar dood. U wierp nog tegen dat u in Freetown een dreigbrief ontvangen hebt. Het feit dat enkele agenten in een politiebureau de dreigbrief die u ontvangen had niet ernstig namen, betekent niet dat u alle mogelijke (rechts)middelen hebt uitgeput om een oplossing te vinden voor uw probleem. Toen de interviewer informeerde of u niet bij de chieft van Cacowa chieftdom raad kon gaan vragen, antwoordde u dat u de mensen van de wet om hulp gevraagd hebt en ze antwoordden dat ze niet zouden tussenkomen en dat u geen chieft kent in Freetown (Cg, pp.11-12). Kort daarop voegde u er nog aan toe dat de chieft van Cacowa ook deel uitmaakt van de Society (Cg, p.12). Dit alles hoeft echter niet te betekenen dat er geen alternatieven zijn voor uw weigering om uw vader op te volgen.

Uit wat voorafgaat blijkt duidelijk dat uw bewering onmogelijk te kunnen ontkomen aan een gedwongen initiatie bij de Poro Society heel wat minder definitief is dan u laat uitschijnen. Zoals eerder gesteld, beperkt uw probleem zich trouwens tot Gundama. Er zijn geen redenen om aan te nemen dat u bij een eventuele verhuis (naar een andere plaats in Freetown) nog problemen zou hebben, mede gelet op de mogelijkheid dat de opvolgingskwestie reeds geregeld is en de steun die u geniet van de familie van uw moeder.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u voorgelegde geboorteakte brengt geen wijzigingen aan voorgaande bemerkingen aangezien uw identiteit en nationaliteit hier niet in vraag wordt gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering. Verzoeker verwijst in voorliggend verzoekschrift naar de definitie van het begrip vluchteling zoals opgenomen in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951. Hij voert aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft en verwijst naar rechtsleer van D. Vanheule. Verzoeker stelt dat het element "vrees voor vervolging" zowel een subjectief als een objectief element in hoofde van de kandidaat-vluchteling behelst, doch dat een vrees volstaat. Hij herhaalt zijn asielmotieven en haalt vervolgens nog aan dat een asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch dat hij niet moet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en haalt ondermeer aan dat verweerder er een verkeerde interpretatie op na houdt van de gebeurtenissen en de redenen waarom zijn vader hem

naar school heeft gestuurd. Verzoeker verklaart dat het helemaal niet zo is dat hij zich toen uitdrukkelijk heeft verzet om geen lid te worden van de Poro Society. Tijdens zijn ontwikkeling zou hij weliswaar overtuigd zijn geworden dat hij geen lid wilde worden en zou zijn islamitische geloofsovertuiging gegroeid zijn.

Verzoeker meent dat zijn moeder hem niet kan verdedigen/beschermen tegen de ouderen van het dorp. Hij verklaart dat de ouderen de 'executive' van het dorp vormen en verwijst hiervoor naar de *'Country of Origin research and information, Fear of force initiation into the Poro Secret Society in Freetown'*.

Verzoeker stelt dat hij inderdaad maar een uiterst minimale kennis van de Poro Society heeft en dat hij bijgevolg niet weet wat er gebeurt als hij de opvolging niet accepteert en zijn 'plicht' als oudste zoon niet opneemt.

Verzoeker weet niet wat er met zijn zus gebeurde, doch zij mankeerde niets wanneer zij werd meegenomen. Wanneer zij werd teruggebracht was zij ziek en stierf enige tijd later.

Verzoeker verwijst in voorliggend verzoekschrift ondermeer naar rechtspraak van de Raad van State en een citaat van D. Vanheule. Volgens verzoeker zal minstens het cumulatieve effect van de inbreuken als vervolging moeten aanzien worden. Hij haalt aan dat hij een moslim is en niet akkoord gaat met de traditie van de Poro Society. Verzoeker meent dat het voor hem onmogelijk is om zich van de opgelegde verplichting door de ouderen te ontdoen. Verzoeker verwijst hiervoor naar de hierboven aangehaalde informatie van *'Country of Origin research and information, Fear of forced initiation into the Poro Secret Society in Freetown'*.

Verzoeker verklaart dat hij de bescherming van zijn land van herkomst niet zou kunnen of willen inroepen en haalt, onder verwijzing naar de dreigbrief die hij heeft ontvangen, aan dat hij maar veertig dagen gekregen had om terug te keren naar het dorp. Om een oplossing te zoeken, zou verzoeker naar de politie geweest zijn, die iedere inmenging/hulp geweigerd heeft. Verzoeker verklaart ondermeer nog dat, gezien hij nog niet op de hoogte is van alle tradities/rites en hoe het allemaal juist werkt, hij ook er geen idee had van wie hij nog allemaal zou kunnen aanspreken om hem te helpen.

2.1.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Verzoeker omschrijft niet op welke wijze de bestreden beslissing "de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering" zou verhinderen zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn reisroute naar België, noch omtrent enig element inzake zijn relaas. Het is niet aannemelijk dat verzoeker, die beweert een vrees voor vervolging te hebben omdat hij zijn vader in diens functies dient op te volgen, geen begin van bewijs bijbrengt die de voorgehouden functies en het overlijden van zijn vader aantonen. Voormelde vaststellingen ondergraven verzoekers geloofwaardigheid.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen is op te maken dat zijn vader een (lokale) 'chief' was en tevens aan het hoofd stond van de (lokale) Poro-genootschap. Uit de informatie die door verzoeker wordt bijgebracht blijkt dat het hoofddoel van de initiatie tot de Poro-society erin bestaat om jongeren op te voeden en voor te bereiden op het leven als volwassene ("*Initiation usually happens at puberty and marks not only admission into the society in itself, but also a rite of passage to adulthood*" - eigen vertaling: "*Initiatie gebeurt meestal tijdens de pubertijd en markeert niet alleen de toegang tot de genootschap maar ook de overgang naar volwassenheid*"; *'Country of Origin research and information, Fear of force initiation into the Poro Secret Society in Freetown'*, 9 maart 2009, p.5; zie ook administratief dossier, stuk 18). De Sierraleonse Poro-society wordt aldus in hoofdzaak gekenmerkt doordat jongens toetreden tijdens hun puberteit. Rekening houdend met de beweerde hoge positie van zijn vader, 'chief' van het dorp - functie die hij geërfd had van verzoekers grootvader (administratief dossier, stuk 4, p.4) - en hoofd binnen de lokale Poro-society, zijn verzoekers verklaringen niet geloofwaardig dat hij slechts bij het overlijden van zijn vader aangesproken werd om toe te treden tot de Poro-genootschap teneinde zijn vader op te volgen. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat zijn vader de functie van diens vader erfde en dat verzoeker eveneens de oudste zoon van zijn vader is (ibid.), zodat hij van bij de geboorte al binnen de lokale gemeenschap aanzien werd als de opvolger van zijn vader, als 'chief' en als leider van de Poro-society. Van een persoon als verzoekers vader die een hoge positie binnen de lokale gemeenschap en de Poro-society zou bekleden, kan derhalve verwacht worden dat hij de gebruiken van dit genootschap nauwgezet zou volgen, zeker indien het zijn persoonlijke opvolging betreft. Dit klemt des te meer gelet op verzoekers verklaring: "*(...) elke mannelijke inwoner van mijn dorp maakt er deel van uit*" (ibid., p.9).

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat verzoekers relaas dat hij omwille van het feit dat hij de islam aanhangt niet zou kunnen toetreden tot de Poro-genootschap niet te verzoenen is met het feit dat hij, toen hij nog onder toezicht stond van zijn vader, naar een moslimschool ging (ibid., p.3) daar

aangenomen moet worden dat indien de islam strijdig zou zijn met de Poro-gebruiken, dit door verzoekers vader zou verboden worden. Verzoeker maakt immers geen melding dat hij een ander geloof heeft dan zijn vader.

Indien verzoekers relaas al geloofwaardig zou zijn, quod non, blijkt uit verzoekers verklaringen dat zijn moeder, noch andere leden van de familie van de kant van zijn moeder, lid zijn van de Poro-society. Toen verzoekers vader nog in leven was, is verzoeker eveneens kunnen ontkomen aan inlijving bij de Poro-society. Derhalve heeft de Commissaris-generaal op goede grond besloten dat verzoekers bewering dat hij niet zou kunnen ontkomen aan een gedwongen inlijving bij de Poro-society niet overtuigt. Aangezien blijkt dat verzoeker is kunnen ontkomen aan de druk die zijn vader uitoefende om toe te treden tot de Poro-genootschap is er geen reden om aan te nemen dat verzoeker niet zou kunnen ontsnappen aan de druk die de dorpsoudsten - die geen familie zijn of toch in een verdere graad dan zijn vader en moeder - op hem uitoefenen. Verweerder benadrukt terecht dat verzoeker, wanneer hem tijdens het gehoor werd gevraagd waarom zijn vader hem niet op jongere leeftijd lid heeft gemaakt van de Poro-society, verklaarde dat dit te wijten is aan de invloed die zijn moeder uitoefende op zijn vader. Te dezen dient verzoekers bewering dat hij niet zou kunnen ontkomen aan een gedwongen inlijving bij de Poro Society dan ook ernstig gerelativeerd dient te worden. Verzoekers verklaringen aangaande de houding die de familieleden van zijn vader aannamen tegen hem en nopens de reden waarom zijn vader hem naar de school van Bo Town stuurde, zijn niet te verzoenen met de verwachtingen van de dorpingen/dorpsoudsten om zijn vader later als 'chief' op te volgen. Verzoekers voorgehouden probleem beperkt zich trouwens tot Gundama. Het feit dat enkele agenten in een politiebureau de dreigbrief die verzoeker ontvangen had in Freetown niet ernstig namen, betekent niet dat verzoeker alle mogelijke (rechts)middelen heeft uitgeput om een oplossing te vinden voor zijn probleem. De loutere bewering dat hij geen 'chief' kent in Freetown is geenszins een aannemelijke of overtuigende verklaring voor zijn nalatigheid om beroep te doen op andere rechtsmiddelen of andere, hogere autoriteiten zoals bijvoorbeeld de in Freetown gevestigde 'Council of the Imans' die blijkbaar aanzien hebben onder de 'chiefs' (*Country of Origin research and information, Fear of force initiation into the Poro Secret Society in Freetown*, 9 maart 2009, p.7).

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 E.V.R.M. Hij baseert zich voor zijn verzoek om subsidiaire bescherming op de elementen zoals aangehaald in het kader van zijn asielaanvraag.

2.2.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie sub 2.1.2.), alsmede de elementen in het administratief dossier, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER

W. MULS